

[Gerhard Nielsen.]

er muligt, at det, jeg fremsatte, klang lidt ilde i det ærede Medlems Øre, maaske ogsaa i andre ærede Medlemmers, men det er jo imidlertid en Sandhed, som ikke kan bestrides, at der var Perioder under Krigen, da Prisen paa Landmændenes Køer og Heste og alt muligt steg saa forbavsende, at de selv var forbløffede over, at de kunde faa saa mægtige Priser. (*A. C. D. Petersen*: Da de ikke mere havde mere at sælge). Jo, det var der mange, der havde; Heste kunde sælges til 4 000 Kr., Køer til over 1 000 Kr. Lad saa være, at Ordet „skovle ind“ maaske er vel stærkt, saa kan jeg sige, at der var en Tid, hvor de tjente mange Penge. Men de benyttede ikke denne store Fortjeneste til at konsolidere sig eller i Fællesskab skaffe Reserver til Veje, som kunde være til Raadighed for saadanne Landmænd, som i vanskelige Tider ikke kunde klare sig selv. Og det forekommer mig ikke uberettiget, at en Mand, som nu i 40 Aar har betalt Medlemskontingent til sin Fagforening og til sin Arbejdsløshedskasse, nu som Medlem af dette Ting siger til Landmændene: Er det ikke bedst for jer, at I ogsaa sørger for at skænke dette Spørgsmaal en alvorlig Overvejelse? Det kunde dog være, at man derigennem var i Stand til at forhindre, at saadanne Forhold, som vi har nu, kunde tvinge saa mange Mennesker fra Hus og Hjem.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal rettede et meget stærkt Angreb paa Regeringen, og jeg synes ikke alene et stærkt, men et uberettiget Angreb, og udtalte, at den kun havde Afvisning overfor Krav om Hjælp til Landbruget. Er det da mærkeligt, at vi andre ogsaa kan have Lyst til at bruge lidt stærke Ord overfor Landbrugets Mænd selv?

Naar sluttelig det ærede Medlem fortalte os, at han havde profeteret stor Arbejdsløshed, for saa vidt man gennemførte saadanne Hjælpeforanstaltninger, som man har gennemført, vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at i Lande, hvor Hjælpeforanstaltninger ikke er gennemført eller er gennemført i betydeligt ringere Omfang, har man ikke alene lige saa megen Arbejdsløshed som her, men langt større Arbejdsløshed. Hvorledes kan det ærede Medlem faa det til at rime med, at Hjælpeforanstaltninger skulde bevirke Arbejdsløshed?

Formanden: Jeg vil anbefale, at man holder sig noget mere til Forslaget, end Tilfældet synes at være.

Madsen-Mygdal: Jeg vil kun sige, at det ærede Medlem hørte fejl. Jeg talte ikke om Hjælpeforanstaltninger; jeg talte om Lønoverenskomster.

Justitsministeren (Zahle): Jeg mener, at en Beskyldning imod mig for at medvirke til at undergrave Retsordenen — og andet var det ikke, jeg gjorde, sagde det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal — er et Udslag af et højt Sving i Talen. Det kan dog umuligt være det ærede Medlems alvorlige Mening at rette en saadan Beskyldning mod mig; mindst af alt kan det være det ærede Medlems Mening, fordi jeg gennem de Lovforslag, jeg tidligere har fremført gennem privat Initiativ og nu paa Regeringens Vegne, har gjort, hvad jeg kan for at holde Slægterne ved Gaardene paa Landet i det hele. Ved de Midler, som nu er bragt i Anvendelse overfor Krisen, Krisehjælp for mange Millioner, Tilskud til Akkord ved Statshjælp, virker man jo netop for, at de kan blive ved Gaardene. Det samme skulde være Tilfældet med det Lovforslag, vi her har stillet om Udsættelse; det sætter netop den solvente Mand i en saadan Stand, at han kan blive siddende ved Gaarden, indtil Forholdene maaske kan forbedre sig, og han kan blive Herre over Situationen og blive dør og hans Søn efter ham. Det er ogsaa en nationaløkonomisk Grundsætning, at man saa vidt muligt skal søge at holde Landbrugerne ved Gaardene; i langt de fleste Tilfælde tabes der ved, at der sker Ejerskifte. Derfor var jeg ivrig for, den Gang vi havde Kronestigningen og den derved forvoldte Krise, at vi skulde have gennemført en Akkordlovgivning, som havde sat Landboerne i Stand til at blive ved deres Gaarde og Ejendomme. Der er alt for mange, der har maattet se deres Ejendom komme til Tvangsauktion, fordi en saadan Lov ikke gennemførtes i 1927. Men det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal bærer en væsentlig Del af Skylden derfor.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1

forkastedes med 65 Stemmer mod 34.

Ændringsforslagene Nr. 2—4

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 5 betragtedes som vedtaget med Vedtagelsen af Ændringsforslag Nr. 4.